

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš  
Spisová značka: 8C/48/2016  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616201468  
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Michalíková  
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5616201468.3

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Ivanou Michalíkovou, v spore žalobcu CRIF - Slovak Credit Bureau, s. r. o., sídlo: Malý trh 2/A, 811 08 Bratislava, IČO: 35 886 013, zastúpeného Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátska kancelária, sídlo: Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 36 856 584, proti žalovanému Q. Ú., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. R. XX, o zaplatenie 776,12 eur s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Súd žalovanému **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojou žalobou domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 776,12 €, so zmluvným úrokom 16,90 % ročne zo sumy 846,12 € od 28.03.2014 do 06.06.2014, zo sumy 796,12 € od 07.06.2014 do 25.06.2014, zo sumy 786,12 € od 26.06.2014 do 25.07.2014, zo sumy 776,12 € od 26.07.2014 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 846,12 € od 28.03.2014 do 06.06.2014, zo sumy 796,12 € od 07.06.2014 do 25.06.2014, zo sumy 786,12 € od 26.06.2014 do 25.07.2014 a zo sumy 776,12 € od 26.07.2014 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Právny titulom nároku žalobcu je zmluva o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľnou a. s. a žalovaným dňa 25.04.2007.

2. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, výsluchom právneho zástupcu žalobcu, Zmluvou o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby uzatvorenou medzi W. W. a žalovaným dňa 25.04.2007, výpisom prehľadu transakcií od 01.01.1990 do 26.05.2016, oznámením o zmene povoleného prečerpania zo dňa 18.03.2009, Všeobecným obchodnými podmienkami W. W., sadzobníkom poplatkov a náhrad W. W. pre obyvateľstvo, odstúpením od zmluvy zo dňa 27.02.2013, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 01.04.2014, doručenkou o prevzatí oznámenia o postúpení pohľadávky a zistil tento skutkový stav:

3. Na pojednávaní konanom dňa 18.05.2014 žalovaný uviedol, že sumu 550 € povoleného prečerpania vyčerpal v plnej výške, prejavil vôľu splácať dlh, avšak len to, čo má. Išlo by o splátky vo výške 30 €. Žalovaný uviedol, že pracuje na verejno-prospešných prácach a jeho mesačný príjem je 170 € aj s prídavkami na 4 deti, je sociálne odkázanou osobou. Býva v spoločnej domácnosti s bratom, jeho manželkou a ich 4 deťmi. Z detí sú zamestnané dcéra B. a syn Q.. Mesačné náklady na domácnosť predstavujú sumu 50 € za elektrinu, na vykurovaciu sezónu potrebujú asi 25 metrákov uhlia a 15 metrákov dreva. Ďalej uviedol, že sú proti nemu vedené exekučné konania a majetok väčšej hodnoty nevlastní. Tiež uviedol, že z dlhu, ktorý je žalovaný, bolo uhradené 70 €.

4. Podľa tvrdenia žalobcu, jeho právny predchodca W. W., a.s. a žalovaný uzavreli dňa 25.04.2007 Zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby (čl. 50). Jej predmetom bolo poskytnutie bankových produktov v kombinácii balíka Extra, vedenie bežného účtu, poskytnutie elektronických služieb k účtu, vydanie platobnej karty Visa Electron a poskytnutie povoleného prečerpania po splnení uvedených v Obchodných podmienkach banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám, nepodnikateľom s účinnosťou od 01.02.2006. Žalovaný v Článku 2 vyhlásil, že sa oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami banky s účinnosťou od 01.08.2002, Obchodnými podmienkami banky pre balíky produktov a služieb pre fyzické osoby s účinnosťou od 01.02.2006, Obchodnými podmienkami pre poskytovanie a používanie elektronických služieb a platobných kariet banky s účinnosťou od 10.09.2002, Obchodnými podmienkami banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickými osobami, nepodnikateľom s účinnosťou od 01.02.2006, sadzobníkom, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať.

5. Listom zo dňa 18.03.2009 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému zmenu povoleného prečerpania s účinnosťou od 18.03.2009 na výšku povoleného prečerpania poskytnutého k účtu žalovaného na sumu 550 €, pričom povolené prečerpanie mu poskytol do 30.08.2036. Listom zo dňa 27.02.2013 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že odstupuje od zmluvy, ktorou mu bol poskytnutý balík/bankové produkty v balíku č. XXXXXXXXXX/XXXX a to s účinnosťou ku dňu doručenia tohto oznámenia a rovnako odstupuje od zmluvy, na základe ktorej bolo žalovanému poskytnuté povolené prečerpanie k bežnému účtu č. XXXXXXXXXX/XXXX, s účinnosťou ku dňu doručenia tohto oznámenia, pričom od tohto dňa už povolené prečerpanie už poskytované nebude a zároveň týmto právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu povoleného prečerpania. Výška pohľadávky predstavovala sumu 823,76 €. Žalobca doručenie tohto oznámenia o odstúpení od zmluvy žalovanému nepreukázal. Listom zo dňa 01.04.2014 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že pohľadávku vo výške 846,12 € s príslušenstvom, postúpil na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0346/2014/CE, uzatvorenej dňa 27.03.2014, na žalobcu. Oznámenie bolo žalovanému doručené dňa 22.04.2014. Upomienkou zo dňa 01.12.2014 žalobca vyzval žalovaného na uhradenie dlžnej čiastky 776,12 €, v lehote najneskôr do 22.12.2014.

6. Podľa § 710 Obchodného zákonníka, v znení účinnom do 25.04.2007, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

7. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

8. Podľa § 1 ods. 3 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom do 25.04.2007, sa tento zákon nevzťahuje na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu, tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6.

9. Podľa § 3 ods. 6 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom do 26.02.2007, pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte, poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nie je možno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o: a) úverovom limite, ak je stanovený, b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

10. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

11. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

12. Zmluvný vzťah medzi stranami sporu súd posudzoval podľa ustanovení Obchodného zákonníka o zmluve o bežnom účte a o Zmluve o úvere. Podľa citovaných zákonných ustanovení, povolené prečerpanie prostriedkov na bežnom účte možno v zmysle § 710 Obchodného zákonníka považovať za osobitnú formu úveru poskytnutého bankou majiteľovi účtu. Ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako tri mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch. Povolené prečerpanie je v zmluve o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby, aj v zmluve o osobnom účte

uvedené iba ako možnosť v prípade splnenia podmienok banky. Neobsahuje žiadne konkrétne ustanovenia, len odkazuje na obchodné podmienky právneho predchodcu žalobcu, tákajúce sa úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám. Takto uzavretá zmluva o úvere, je absolútne neplatná podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka z dôvodu nesplnenia požiadavky určitosti a zrozumiteľnosti, nakoľko neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka - sumu poskytnutých peňažných prostriedkov a záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky spolu s úrokom. Odkaz na obchodné podmienky v tomto prípade nestačí, keďže v zmysle § 273 Obchodného zákonníka, možno odkazom na obchodné podmienky uzavrieť časť zmluvy. V danom prípade však nebola v samotnej zmluve uvedená ani jedna podstatná náležitosť zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka. Navyše ani obchodné podmienky podstatné náležitosti zmluvy o úvere neobsahujú. Žalobca nepreukázal, že by jeho právny predchodca so žalovaným uzavrel Zmluvu o úvere vo forme povoleného prečerpania prostriedkov na bežnom účte.

13. Pokiaľ žalovaný na svojom bežnom účte prečerpal nejaké peňažné prostriedky od právneho predchodcu žalobcu, ide z jeho strany o bezdôvodné obohatenie ako plnenie z neplatného právneho úkonu podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z pripojeného podania nazvaného Špecifikácia žalovanej istiny (čl. 35 a nasl.) vyplýva, že žalovaný realizoval výbery celkovo vo výške 4.713,05 €, pričom posledný výber bol uskutočnený dňa 15.06.2011. Celkové úhrady žalovaného predstavovali sumu 4.352,12 € ku dňu 27.02.2013. Na jeho strane potom vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 360,93 €. Súd ex offo skúmal spotrebiteľskú zmluvu, či sa nejedná o premlčaný nárok. Premlčacia doba pri bezdôvodnom obohatení je upravená v ustanovení § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. V danom prípade od podania návrhu, t.j. od 29.02.2016, uplynula aj subjektívna, aj objektívna premlčacia lehota odo dňa posledného čerpania zo strany žalovaného.

14. Žalobca ako dôkaz o postúpení predmetnej pohľadávky voči žalovanému predložil oznámenie právneho predchodcu žalobcu adresované žalovanému a doručenkou preukazujúcu doručenie Oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanému dňa 22.04.2014. Súd skúma v každom konaní vecnú a aktívnu legitimitáciu v spore, t.j., či v danom prípade prešlo právo z konkrétneho právneho úkonu na iný subjekt na základe platne uzatvorenej zmluvy o postúpení pohľadávky. V prípade postúpenia pohľadávky je žalobca povinný postúpenie pohľadávky v konaní preukázať, a to najmä vtedy, ak v konaní svoje postavenie odvodzuje práve od nadobudnutia vlastníctva k pohľadávke. Oznámenie postúpenia pohľadávky adresované dlžníkovi zo strany postupcu nepreukazuje samo o sebe aktívnu vecnú legitimitáciu postupníka na vymáhanie pohľadávky v súdnom konaní (§ 524 ods. 1, 2, § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Tento právny názor vyslovil v obdobnej právnej veci aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí zo dňa 08.10.2015, sp. zn. 15Co/583/2015. Súdna prax sa postupne odklonila od záverov uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4Obo/210/2001, uverejneného v zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod R 119/2003 a to napr. v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Obo/49/08, sp. zn. 1Cdo/76/2007, uverejneného v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod R 46/2009. Túto súdnu prax odobril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení IV. ÚS 337/2012. Otázkou aktívnej a pasívnej vecnej legitimitácie strán sporu a v rámci toho aj platnosť predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok, súd posudzuje ex offo pri rozhodovaní vo veci samej. Žalobca nepreukázal, že došlo k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávky, nedoložil ani jej prílohu, z ktorej by bolo zrejmé práve postúpenie pohľadávky právneho predchodcu žalobcu proti žalovanému, uplatnenú v tomto konaní. Z uvedených dôvodov súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

15. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému by síce patrili trovy konania v plnom rozsahu, avšak keďže mu zo spisu žiadne trovy nevyplývajú, súd rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 CSP, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.